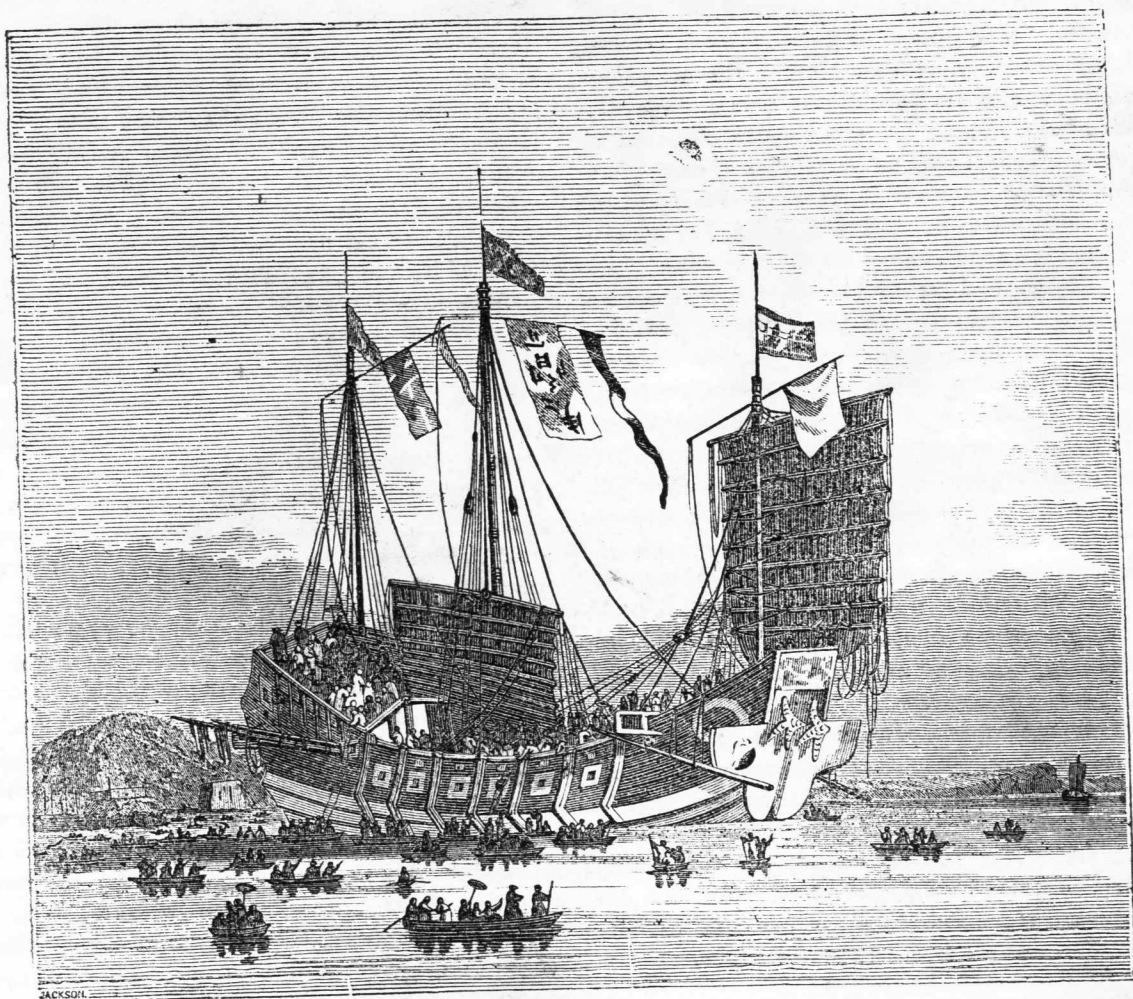

Η ΙΟΓΚΑ ΤΩΝ ΣΙΝΩΝ.

Κινέζικον Πλοῖον, τὸ λεγόμενον 'Ιόγκα.

Εκ τῶν πολλῶν ποικιλομόρφων πλοίων, ἐφ' ὧν οἱ ἄνθρωποι ῥιψοκινδυνεύουν τὴν ζωὴν αὐτῶν καὶ τὴν περιουσίαν εἰς τὴν πολυτάραχον θάλασσαν, τὰ τῆς Κίνας, τὰ λεγόμενα 'Ιόγκα, εἶναι τὰ πλέον περίεργα, ὡς καὶ τὰ πλέον θραυστά. Κάμνουν μ' ὅλον τοῦτο αἱ 'Ιόγκα μακρυνὰ ταξείδια, πλέυσαι οὐχὶ μόνον εἰς τὰς Φιλιππινὰς, Μολούκκας, καὶ ἄλλας νήσους τοῦ 'Ινδικοῦ 'Αρχιπελάγους, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν 'Ιαύαν, τὴν Μαλαϊκὴν χερσόνησον, καὶ τὰ παράλια τῆς Σιάμης καὶ τῆς Κοκίης Κίνας. Πάντοτε δὲ εἰς τὴν διάπλευσιν τοῦ Κινικοῦ πελάγους ὠφελοῦνται ἀπὸ τοῦς ἐτησίας, καθότι ὀγκώδεις οὔσαι καὶ ἀβαθεῖς προβαίνουσι δυσκόλως μὲν κατὰ τοῦ ἀνέμου, τάχιστα δὲ μετ' αὐτοῦ. Καὶ μολονότι φαίνονται ὅλως ἀνάρμοστοι ν' ἀντέχωσιν εἰς βαρείας θαλάσσας, οἱ κατὰ τὴν παραλίαν ὁμῶς πλεονάζοντες ἀλιεῖς, οἵτινες μόνην κατοικίαν ἔχουσι τὰ πλοιάριά των, ἐκουσίως ἐπιρρίπτονται εἰς κακίστους καιροὺς, τὸ ἐπιτήδευσμά των μετερχόμενοι—καὶ μ' ὅλον τοῦτο, διὰ τὴν ἐλαφρίαν πιθανῶς αὐτῶν σπανίως συμβαίνει ὥστε 'Ιόγκα τις νὰ καταποντισθῇ.

τι ἄσχημον σῶμα, ὁμοιάζουσαι μὲ τὰ πρὸ δύο ἑκατονταετηρίδων Εὐρωπαϊκὰ πλοῖα, ὑψηλὰς πρύμνας καὶ πρῶρας ἔχουσαι, καὶ τὸ σχῆμα τοῦ καταστρώματος ἡμισιελιναίων. Πολλάκις εἶναι 300 καὶ 400 τόνων, ἐνίοτε δὲ ἕως 800· σκευὴν ἔχουν ἀπλουστάτην, συγχεμένην ἀπὸ δύο ἢ τρία μεγάλα κατάρτια μονόξυλα, πολὺ παχύτερα κατ' ἀναλογίαν ἀπὸ τὰ Εὐρωπαϊκὰ κατάρτια, ἐπὶ τῶν ὁποίων βάλλονται μεγάλα τετράγωνα πανία, μεγαλυνόμενα κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ πλοίου, ἀλλὰ κατὰ τὸν ἀριθμὸν μηδέποτε ὑπερβαίνοντα τρία. Τὰ ἱστία ἢ πανία ταῦτα εἶναι ψάδινα, χονδροὺς ἔχοντα βαμβοκαλάμους, ὀριζοντεῖως ἐκτεινόμενους, ἀπέχοντας δ' ἀπ' ἀλλήλων δύο ἕως δύο ἡμισυ πόδας· εἰς ἕκαστον ἄκρον τῶν βαμβοκαλάμων τούτων δένονται σχοινία, δι' ὧν τὰ πανία νὰ ἐφαρμόζωνται εἰς τὸν ἄνεμον· ὁπότεν δὲ χρειασθῇ νὰ σμικρυνθῶσι τὰ πανία, συστρέφονται ἀπὸ τὴν κάτω ἄκραν ὅσα βαμβοκαλάμια ἤθελε κριθῇ ἀναγκαῖον. Αἱ ἄγκυραι εἶναι ἀγροικότατα κατεσκευασμένα, πάντοτε ξύλινα, μὲ πέτρας μεγίστας προσδεσμένας, χωρὶς καὶ σταυροειδὲς στέλεχος, δι' οὗ ἀσφαλῶς

Εἰς τὴν ἀνδριάναν παραβάλλονται αἱ 'Ιόγκα...

Ἐκατέρωθεν τῆς πρώρας συνειδέζουσιν νὰ ζωγραφῶσιν ὀφθαλμοὶν, ἀποκρινόμενοι ὅταν ἐρωτηθῶσι περὶ τῆς αἰτίας τούτου, 'Πῶς ἐμπορεῖ νὰ βλέπῃ τὸ καράβιον χωρὶς ὀμμάτια;' Τοῦτο γίνεται καὶ εἰς τὴν Μάλταν καὶ ἀλλαχοῦ, ἂν καὶ οὐχὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους. Μεγάλαι ἴσως φέρουν γενικῶς δύο μακρὰ κωπία ἐξέχοντα εἰς τὰ ἔμπροσθεν, ὅμοια εἰς τὸ φαινόμενον μὲ τὰς κεραίαις τῶν ἐντόμων· χρησιμεύουν δὲ εἰς τὸ νὰ εὐκολύνωσι τὴν τοῦ πλοίου περιστροφὴν. Τὸ κῦτος τοῦ πλοίου (ἀμπάρι) διαίρουσιν εἰς κατατομὰς διὰ χονδρῶν σανίδων, φράσσοντες τὰς χαραμάδας μὲ ἀλοιφὴν ἐξ ἀσβέστου καὶ ἐλαίου, ἥτις γίνεται σκληροτάτη ὁπότεν ξηρανθῇ· ὁ τρόπος δὲ οὗτος ὠφελεῖ ὅπως οὖν εἰς τὰ τὸσον θραυστὰ πλοῖα, οὐχὶ μόνον συντείνων εἰς τὴν διατήρησιν τῶν πραγματειῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τοῦ ὅλου ἀσφάλειαν, καθότι πᾶσα κατατομὴ γίνεται τοιοιτοτρόπως χωριστὸν πλοῖον, δυνάμενον καὶ ἀπὸ ὕδωρ νὰ γεμίσῃ ἄνευ βλάβης τοῦ λοιποῦ φορτίου. Τὸ πηδάλιον ἐξέχει ἀπὸ τὴν πρῶμην, καὶ εἶναι γενικῶς καταρτυπημένον· στρέφεται δὲ διὰ σχοινίων περνώντων ἀφ' ἑκαστον πλευρὸν τῆς πρῶμης. Ἡ ναυτικὴ πυξὶς κλείεται εἰς μικρὰν λεκάνην μὲ ὀλίγην ἄμμον εἰς τὸν πυθμένα, ἐφ' ἧς ἐμπήγνεται εὐώδη κηράκια, ὁπότεν μέλλῃ νὰ γένῃ προσφορὰ εἰς τὸν 'Θεὸν τῆς θαλάσσης.' Εἰς τὸν Θεὸν τοῦτον ἀνεγείρεται προσέτι πολυστόλιστος βωμὸς κατὰ τὴν ἄκραν τοῦ κοιτῶνος, ὅστις εἶναι μικρότατος, καὶ πέραν τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται αἱ στεναὶ κοῖται τῶν ναυτῶν, φάσαν καὶ σκληρὸν προσκεφάλαιον ἔχουσα ἑκάστη. Γενικῶς ἐπιβαίνουν πολυάριθμοι εἰς ἑκαστον πλοῖον, ἅπαντες δὲ σπουδάζουσιν καὶ φροντίζουν ἐπίσης διὰ τὴν ναυτιλίαν, μὴ λαμβάνοντες ὠρισμένον τινα μισθόν, ἀλλὰ μερίδιον ἀπὸ τὰ ἐκ τοῦ ταξιειδίου κέρδη.

Ο ΕΡΗΜΙΤΗΣ.—ΑΡΑΒΙΚΟΣ ΜΥΘΟΣ.

ΑΡΧΑΙΟΝ τινα ἐρημίτην, ὅστις πολλὰ ἔτη εἶχε διατρίψει ἐν μοναξίᾳ, σκληραγωγούμενος καὶ τὰ τῆς εὐσεβείας πράττων, ἐπέειπε ποτὲ δεινῶς τὸ πνεῦμα τῆς βλασφημίας, ὡς ἄδικα παριστάνον εἰς αὐτὸν τὰ τοῦ Θεοῦ ἀκατανόητα κρίματα. Τόσον δ' ἐβασανίζετο ὑπὸ τοιούτων ἀμφιβολιῶν, τόσον ἐφθείρετο ἀπὸ τὴν μέριμναν, καὶ τόσον ἐστενοχωρεῖτο ὑπὸ τῶν πειρασμῶν, ὥστε οὐδὲ νύκτα οὐδὲ ἡμέραν ποσῶς ἀνεπαύετο, καθότι ἀδιαλείπτως ἐπολέμει κατὰ τῶν μωρῶν συλλογισμῶν, ὅτινες ἀκουσίως εἰς τὸν νοῦν αὐτοῦ ἤρχοντο. Ἀλλ' ὁ Θεὸς οὐδέποτε λησμονεῖ τὰς θλίψεις τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ· καὶ μολοντί οὐδεὶς ἐξαιρεῖται εἰς τὴν ζωὴν ταύτην ἀπὸ τὰς ἐπιβουλὰς τοῦ ἐχθροῦ, ὁ Κύριος ὅμως δὲν συγχωρεῖ αὐτὸν νὰ μᾶς βλάβῃ· καὶ ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν πονηρῶν σκοπῶν του.

Μίαν τῶν ἡμερῶν, ἐνῶ ἑκάθητο εἰς τὸ κελλίον ὁ ἐρημίτης ὑπὲρ τὸ σύνθηδες μελαγχολικῶς, καθὼ καὶ ἰσχυρότερα προσβληθεὶς τότε ὑπὸ τοῦ πειρασμοῦ, τὸν ἐφάνη ἄγγελος, ὁμοιάζων νεανίσκον ἐρασμίας προσόψεως, ὅστις εἶπε πρὸς αὐτὸν, 'Ἀκολουθεῖ με, ἂν θέ-

λῃς νὰ στοχασθῇς καὶ νὰ καταλάβῃς τὰ κεκρυμμένα τοῦ Θεοῦ κρίματα, τὰ ὁποῖα τόσον ἐπιθυμεῖς νὰ γνωρίσῃς.' Τὴν πρότασιν ταύτην ἐδέχθη περιχαρὴς ὁ σκεπτικὸς ἐρημίτης, πόσον ἔχων ἰσχυρὸν ν' ἀποδιώξῃ τὰς ἀμφιβολίας, καὶ νὰ καθυσυχάσῃ τὸ πνεῦμά του. Ὡδοιπόρησαν δὲ μακρὰν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ πρὸς τὸ ἐσπέρας ἐφθασαν εἰς τὸν οἶκον ἀγαθοῦ μὲν καὶ μεταδοτικοῦ, ἀλλὰ πένητος ἀνθρώπου, ὅστις εὐμενῶς ὑπεδέχθη αὐτοὺς, καὶ παρέθηκε τὰς εὐρισκομένας τροφάς· ἔβαλε δὲ εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ δείπνου καὶ ἀργυρὸν ποτήριον περικαλλῶς εἰργασμένον, τὸ ὁποῖον ὑπερετίμα, καὶ ἡ θεωρία τοῦ ὁποῦ τὸν ὑπερεύφραινεν. Ὁ ἄγγελος ὅμως κατάρθωσε νὰ κλέψῃ αὐτὸ τὴν νύκτα ἀπαράτητος, καὶ νὰ τὸ ἐπάρῃ μαζῇ του. Τὴν δ' ἐπαύριον, ἀφοῦ ἀπεχαιρέτησαν τὸν ξενοδόχον, ἔδειξεν ὁ ἄγγελος τὸ κλεφτὸν ποτήριον εἰς τὸν ἐρημίτην, ὅστις τὰ μέγιστα ἐσκανδαλίσθη καὶ ἐξεπλάγη· 'Πόσον χαμερπὲς,' εἶπε, 'νὰ κλέψῃς ἀπὸ τὸν πτωχὸν ἀνθρώπον, ὅστις μὲ τόσῃν ἐλευθεριότητι μᾶς ὑπεδέχθη, τὸ πολυτιμότερον αὐτοῦ κτῆμα!'

Ὀλίγην ὅμως ἀκρόασιν ἔδωκεν ὁ ἄγγελος εἰς τὰς ἐπιπλήξεις καὶ τὰ παράπονα τοῦ συντρόφου του· τὸν δρόμον δ' ἐξακολουθοῦντες, ἐφθασαν τὴν νύκτα εἰς τὸν οἶκον ἀνδρὸς βαθυπλούτου μὲν, τόσον δὲ στρυφνοῦ καὶ δυσκόλου τὴν διάθεσιν, καὶ τόσον ἀπειροκάλου τὰ ἥθη, ὥστε ὑπεδέχθη αὐτοὺς μὲ βαρυτάτην καρδίαν καὶ μὲ ἀξιόμειπτον φειδωλήν. Μ' ὅλον τοῦτο, ὅποτε τὸ πρῶτ' ἀνεχώρησαν, ἐφιλοδώρησεν εἰς αὐτὸν ὁ ἄγγελος τὸ ἀπὸ τοῦ προτέρου ξενοδόχου κλεφτὸν ποτήριον! Ἡ πράξις αὕτη ἀνεκαίνισε τὴν λύπην τοῦ ἀσκητοῦ, ὅστις δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποπέρῃ βλέπων τὸν θησαυρὸν τοῦ φιλόφρονος καὶ φιλοκἀγάτου πένητος εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀγροίκου καὶ μισανθρώπου πλουσίου.

Πονηρὰ ἐνταυτῷ καὶ παράξενα ἐφαίνοντο τὰ ἔργα τοῦ ἀγγέλου, ὅστις καὶ, τὸ χειρότερον, μὲ ἀδιαφορίαν ἤκουε τοὺς ὀνειδισμοὺς καὶ τὰς θρηνηλογίας τοῦ ἐρημίτου· προΐβαιον δὲ, ἕως οὗ ἐφθασαν εἰς κατοικίαν, τῆς ὁποίας ὁ ἰδιοκτήτης ἦτον εὐμενὴς καὶ εὐπροσῆγορος, καὶ ὅστις ἐγκαρδίως τοὺς ὑπεδέχθη. Ὡς ἐξημέρωσεν, ἀπεχαιρέτησαν αὐτόν· ἐνῶ δ' ἐπέρνων ἀπὸ γέφυράν τινα, ἐφ' ἧς ἔστεκεν ὁ ἀγαπητὸς θεράπων τοῦ ξενοδόχου τῶν, ἐκρήμνισεν αὐτὸν ὁ ἄγγελος εἰς τὸν ποταμὸν, ὅπου πάραυτα ἐπνίγη.

Ἐκθαμβος εἰς τοιαύτην σκληρότητα ὁ ἐρημίτης, ἐπανέλαβε πικροτέρους τοὺς ὀνειδισμοὺς· ἀλλ' οὔτε ἡ ἐκπληξίς οὔτε ἡ ἀγανάκτησις αὐτοῦ ποσῶς ἐκίνει τὸν ἄγγελον, ὁ ὁποῖος προεχώρει, ἕως οὗ τὴν τετάρτην νύκτα ἐφθασαν εἰς ἐντίμου τινὸς καὶ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου, ὅστις ὑπεδέχθη αὐτοὺς μὲ τὰς πλείον φιλικὰς περιποιήσεις. Οὗτος εἶχε μικρὸν τι παιδίον, τοῦ ὁποίου τὰς κραυγὰς ἤκουσεν ὁ ἄγγελος· σηκωθείς δὲ τὴν νύκτα, ἐπνίξε τὸ βρέφος εἰς τὴν κοιτίδα του.

Ὁλος ἀπὸ φρίκην κυριευμένος ὁ ἐρημίτης διὰ τοιαύτας παραδόξους καὶ ἀπανθρώπους πράξεις, ἀπεφάσισε